Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

cissimum patrem uenerabant & diligebant. Ca
tempestate contigit richardum abbatem uirum perfec
tus uiris imitabile pie deuotionis gratia sancta hierosoly
me uelle inuisere loca. Dum igitur pantiochia ter ha
buissemus ubique necessitate itineris aliquandiu mora
remansit. famulus dei symeon iunctus et nobis iuuen
cia perfectum richardum abbatem adoptans et in patrem.
Cui cum exposuissemus quecumque eius uel
que contigissent addidit nullis periculis uel angu
stiis se retineri posse quin abbatis sui mandata
implere possit. Iuimus igitur et redimus eumque nobiscum
uenire paratum inuenimus. Cumque in comitatu uno
et frequenter iniuriatus atque flagellatus intrissima
ouis patienter portauit. Puenientes itaque ad ciuita
tem belgradam que est in confinio bulgarie atque un
garie acuitatis infelicissimo principe prohibitus est
nobiscum transire. Igitur flens et deo gratias reddens
relinquens nos istos atque flentes. Per multas denique
angustias et latrocinium insidias reuertitur usque ad
mare. Quo transito. prope deuenit in franciam.
A quodam igitur sancto comite willhelmo benigne sus
ciptitur. et apud eum aliquantulum moratur. Inillis igitur par
tibus quidam monachus cosmas nomine uir sciissimus
quem secum drantiochia adduxerat moritur. Unde
multum contristatus cum recogitasset quia nichil fit
sine dispensatione dei. per multas lacrimas consolatur.
Destitutus igitur omni humano auxilio totam spem suam
ponens in deo. solus uenit rotomagum que est
ciuitas normannie nobilissima sci audoeni confes
soris cepit et mentis ualde perlata. Vbi cum richar
dum comitem iam moriuum reppisset et depeccuma
et censu qui detra illi pelemosina sua monasterio
debebatur nullus sibi responsa daret mestificatus
aliquantulum in proprio labore si quid locus montis
synai frustratus est tanta uilitate toto corde
conuersus ad dominum quid ageret querit consilium.
Occurrit autem animo ut suum carissimum patrem richar
dum seniorem abbatem nostrum suos comites inuise
ret quid et fecit. Plongum aut tempus moratus est no
biscum et ut breuiter concludam quadam apud nos
mansit inreprehensibilit uiuit. Intea dominus ar
chiepiscopus poppo sancte treuerensis ecclesie strenuus p
uisor audiens deuote ypam de xpo dicentem.
et erit sepulchrum eius gloriosum gratia orationis hie
rosolimam uiit. hunc difamulum eundo et re
deundo secum comitatorem habuit cuique pri
dium in suo episcopatu quique uellet manendi
facultatem obtulit et libentissime concessit. Ex
reuelatione igitur dei prospectans sibi locum ubi famu
xpi ut solus potuisset uacare oratione inuiuit quem
antra nigra porta uocabatur parumlum tugu
rium reperiit. ut domnus psul psemte clero et ypso
festinitate sci andree illum reclusit et quasi
mortuum et uere seio erat deuotissime sepelui.
Reclusus igitur ut uere credimus uirtissimus silen
cio et multis ieuniis attenuauit corpus suum imp
mis aliquando solo pane. aliquando ut reficiens aqua
infuso legumine. Inuita siquidem terra propter infir
mitatem stomachi usus est modica potione uini.
Illo etiam tempore non defuerunt graues temptationes
insidie. Per noctes eum audiebant rugitus leonum.
ululatus luporum. grunnitus porcorum. ceterarumque durasque
infestationes bestiarum que quasi impetum faci
entes ut eum deuorarent. illud tugurium et ut
uerius dicam sepulchrum immensis clamoribus
replebant. Cum siquidem uoces audiret et impe
tus sentiret nichil cernere ualebat. Expansis
denique manibus stans in oratione cum se nec in
elmare nec conuertere auderet. nec etiam som
num capere posset. fideli mente conuisus ad do
minum orauit dicens. Domine si corpus meum est tra
ditum bestiis feris ad deuorandum credo tamen quia tu
misereberis animae meae quam redemisti tuo pre
cioso sanguine. Confidenter igitur in te seio quia
uiuum me non me erithent. de ista reclusione.
Quid quid enim disposuisti de me. fiat in sedim mul
titudine misericordie tue. Respectu igitur diuine cle
mentie libatus abbas tempestate. sensit sibi in
proximo aliam adesse. Videbatur nempe sibi quidui
tures coeli aquilae. milui et omnis uolucres celi
congregate adipim pfenestras irruere uellent
si cum sepius facto impetu nichil pualere ent in
gemu clamore ipsum locum replebant. Voces aut
audiens mich penitus uidebat. Certus autem quid
diabolus hec monstra immitteret ut timorem
sibi incutiret attentius orabat. et sup uires in
uinabat. Libatus etiam hac tempestate quadam
nocte puigil in oratione maneret sensit totam
fabricam illi turris fundetem concuti et ipsi fac
to tremotu in profundum mergi. Recognoscens ut